

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้คือการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการสอนทักษะการทวนซ้ำด้วยวิธีบรรยาย การให้ตัวอย่างและบทบาทสมมติแก่นักศึกษาจิตวิทยาการปรึกษาว่า วิธีสอนทั้ง 3 วิธี ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะการทวนซ้ำแตกต่างกันหรือไม่ และวิธีใดจะให้ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนสูงกว่ากัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนิสิตจิตวิทยาการปรึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิชา 417 313 การวัดทางจิตวิทยา (Psychological Testing) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 33 คน ใ้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากนั้นก็สุ่มแบบไม่เจาะจง (Random Assigned) ให้เข้ารับการทดลอง 3 เงื่อนไข เงื่อนไขละ 11 คน ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 สอนทักษะการทวนซ้ำด้วยวิธีบรรยาย
- " 2 สอนทักษะการทวนซ้ำด้วยวิธีให้ตัวอย่าง
- " 3 สอนทักษะการทวนซ้ำด้วยวิธีบทบาทสมมติ

เมื่อรับการทดลองเสร็จแล้วก็ทดสอบทันทีหลังจากนั้นอีก 2 สัปดาห์ ให้ผู้รับการทดลองชุดเดิม กลุ่มเดิมเข้ารับการทดลองซ้ำอีกเป็นครั้งที่ 2 ด้วยวิธีการเดิมที่ได้ผ่านการทดลองมาแล้วในครั้งที่ 1 ทุกประการ และทดสอบซ้ำทันทีที่สอนจบเช่นกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนเรื่องทักษะการทวนซ้ำ 3 ชุด เป็นแผนการสอนด้วยวิธีบรรยาย การให้ตัวแบบ และบทบาทสมมติ
2. เทปบันทึกโทรทัศน์ (Videotape) ที่เป็นตัวแบบที่ใช้สำหรับสอนด้วยวิธีการให้ตัวแบบ
3. บทสำหรับแสดงบทบาทสมมติ (Script) จำนวน 4 ชุด ๆ ละ 3 ตัวอย่าง
4. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนเรื่องทักษะการทวนซ้ำชุดละ 40 ข้อ

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดลองกับผู้รับการทดลองโดยสอนทักษะการทวนซ้ำด้วยตนเองที่ละกลุ่ม ระยะเวลาในการสอนกลุ่มละ 1 ชั่วโมง เมื่อสอนจบก็ทดสอบทันที หลังจากนั้นเว้นช่วงไป 2 สัปดาห์ จึงทดลองซ้ำกับผู้รับการทดลองชุดเดิม กลุ่มเดิมด้วยวิธีการเดิมอย่างในครั้งที่ 1 ทุกประการ และจับลงด้วยการทดสอบทันทีกับแบบทดสอบชุดเดิม

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนเรื่องทักษะการทวนซ้ำ นับจากข้อที่ถูกจากแบบทดสอบโดยให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนเรื่องทักษะการทวนซ้ำของผู้รับการทดลองทั้ง 3 กลุ่ม หรือที่สอนด้วยวิธีการสอนทั้ง 3 วิธี โดยแยกเป็นการสอนครั้งเดียวและการสอนซ้ำ 2 ครั้ง ในตารางที่ 1
2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการสอนทักษะการทวนซ้ำทั้ง 3 กลุ่ม และแยกจำนวนครั้งของการสอน โดยการแสดงกราฟแท่ง และกราฟเส้นตรง ในแผนภูมิที่ 7 และ 8 ตามลำดับ
3. วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ตัวแปรด้วยวิธีวิเคราะห์ 1 ตัวแปร ในตารางที่ 2 และเมื่อพบความแตกต่างของวิธีสอนทั้ง 3 วิธีอย่างมีนัยสำคัญ จึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนทักษะ

การทวนซ้ำที่สอนด้วยวิธีสอนทั้ง 3 วิธี (การบรรยาย การให้ตัวแบบ และบทบาทสมมติ) ด้วยวิธีการที (T-Method) ของตุ๊กกี (Tukey) ในตารางที่ 3 3.1 และ 3.2

ผลการวิจัย

1. วิธีการสอนทักษะการทวนซ้ำทั้ง 3 วิธี คือ วิธีบรรยาย การให้ตัวแบบ และบทบาทสมมติให้ผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการ เรียนทักษะการทวนซ้ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

1.1 วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ ให้ผลสัมฤทธิ์ของการ เรียนทักษะการทวนซ้ำที่สูงกว่าวิธีสอนแบบให้ตัวแบบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

1.2 วิธีสอนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

1.3 วิธีสอนแบบให้ตัวแบบ ให้ผลสัมฤทธิ์ของการ เรียนทักษะการทวนซ้ำไม่แตกต่างจากวิธีสอนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การสอน 2 ครั้งให้ผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าการสอนครั้งเดียวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

.01

ขอเสนอแนะ

1. ควรศึกษาผลของวิธีสอนทักษะการปรึกษา:เชิงจิตวิทยาด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น วิธีบรรยายผสมอภิปราย หรือ วิธีบรรยายผสมการอ่าน หรือวิธีการทบทวนและวิธีสอนแบบให้ตัวแบบผสมกับการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งจะเป็นวิธีสอนที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาสังเกตจากตัวแบบ พร้อมทั้งได้มีโอกาสฝึกใช้ทักษะนั้น ๆ ควบคู่ไปด้วย

2. ควรศึกษาเพิ่มเติมต่อไปถึงทักษะการปรึกษาเชิงจิตวิทยาอื่น ๆ เช่น ทักษะการสะท้อนความรู้สึก (Reflection of feeling) หรือทักษะการตีความ (Interpretation) เพื่อให้ได้แนวทางที่เป็นประโยชน์มากที่สุดต่อการสอนทักษะการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแก่นักศึกษาจิตวิทยาการปรึกษา หรือบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการทางสุขภาพจิตแก่สังคมต่อไป

3. ตัวอย่างที่จัดให้เน้นควรเป็นตัวอย่างที่แสดงโดยนักจิตวิทยาการปรึกษาระดับอาชีพ (professional) เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพสูงมากพอที่จะดึงดูดใจให้เกิดการเลียนแบบได้อย่างดี

4. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาจิตวิทยาการปรึกษาหลาย ๆ มหาวิทยาลัย เพื่อให้การสรุปผลการวิจัยได้กว้างขวางขึ้น

5. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ นอกเหนือจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี เช่น นิสิตบัณฑิตศึกษา ครูประจำการที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการแนะแนวในโรงเรียน หรือบุคคลที่ทำหน้าที่ให้บริการทางสุขภาพจิตในสังคม เช่น พยาบาล เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย